

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 24.

Vydána dne 2. května 1928.

Obsah: 66. Vyhláška o úlevách v pohraničním styku s Německem.

66.
**Vyhláška ministra vnitra
ze dne 27. dubna 1928**

o úlevách v pohraničním styku s Německem.

Na základě § 11 zákona ze dne 16. dubna 1928, č. 55 Sb. z. a n., o cestovních pasech, vyhláshuji následující úlevy pro pohraniční styk s Německem:

A. Malý pohraniční styk.

Článek 1.

Osoby, které mají své bydliště v pohraničním okrese jednoho státu, nebo se tam nejméně po tři měsíce zdržují a které k vstupu na území druhého státu nepotřebují visa, mohou obdržeti pohraniční průkaz, který je opravňuje podle následujících ustanovení překročiti hranici a přechodně se zdržovati v pohraničním okrese druhého státu.

Časové omezení odstavce 1. neplatí pro veřejné úředníky a veřejné zaměstnance, pro osoby, oprávněné k užívání pozemků a závodů, které leží v pohraničním okrese, jsou však obhospodařovány z provozovny ležící v sousedním pohraničním okrese, jakož i pro osoby, které jsou zaměstnány v takové provozovně.

Článek 2.

Pohraničním okresem ve smyslu této vyhlášky jest na československé straně celní pohraniční pásmo a na německé straně celní pohraniční okres.

Článek 3.

Vydávati pohraniční průkazy jsou nadále oprávněny tytéž úřady jako dosud, pokud nebude sjednána jiná dohoda vyšších správních úřadů obou států.

Pohraniční průkazy vydává úřad příslušný podle bydliště neb pobytu žadatelova na úředních formulářích.

Článek 4.

Děti mladší 15 let nepotřebují pohraničního průkazu, jsou-li doprovázeny dospělou osobou a uvedeny na jejím pohraničním průkaze.

Článek 5.

Pohraniční průkazy vydávají se zpravidla na dobu jednoho roku a mohou býti prodlouženy na další rok.

Za vydání pohraničního průkazu vybírá se poplatek nejvýše 5 Kč. Prodloužení budiž bezplatné.

Článek 6.

Pohraniční průkazy vydané na území jednoho státu opravňují k překročení hranice na úředně povolených pohraničních přechodech a k dočasnému pobytu v pohraničním okrese druhého státu na dobu nejdéle šesti dnů.

Článek 7.

Duchovní a jejich pomocníci, lékaři, zvěrolékaři a porodní asistentky mohou u výkonu svého povolání přejíti hranici také jinde než na pohraničních přechodech a jindy než v době, kdy je přechod obecně povolen.

Článek 8.

Majitelům a osobám oprávněným k užívání takových pozemků a závodů, které leží na území druhého státu a nemohou býti bez přechodu hranic řádně obhospodařovány, dále příslušníkům neb zaměstnancům činným v hospodářství těchto osob může býti dáno povolení k přechodu hranic také jinde než na úředně povolených přechodech hranice a jindy než v době, kdy je přechod obecně povolen, jakož

i k delšímu než šestidennímu pobytu na druhé straně hranice, je-li to účelno k vykonávání hospodářských prací.

Vyžaduje-li toho místní zvláštní potřeba, může býti také v jiných případech dovoleno přejíti hranici na jiných, než úředně povolených přechodech hranice.

Úleva zmíněná v odstavci 1. a 2. buď na pohraničním průkaze poznamenána a současně označeno místo, na kterém hranice smí býti překročena.

Článek 9.

Vyšší správní úřady obou států dohodnou se o přechodech, které budou přístupny mimo celní silnici, a o dobách přechodu, jakož i o předpisech potřebných k provedení článku 8.

Ujednání tato buďte veřejně vyhlášena v „Úředním listě republiky Československé“.

Článek 10.

K poskytnutí pomoci při požárech a jiných pohromách v pohraničních okresech smí mužstvo hasičských sborů a jiné záchranné služby překročiti hranici na libovolném místě a v každé době denní i noční bez pasových formalit.

B. Výletní styk.

Článek 11.

Osoby, které se zdržují v pohraničním okrese jednoho státu za zotavením nebo léčním a které nepotřebují k vstupu na území druhého státu visa, jsou účastny úlev pro výletní styk dle následujících ustanovení.

Článek 12.

Úlev výletního styku jsou účastny osoby, které se vykáží průkazem, do něhož jest zapísána poznámka dle odstavce 2. (výletní doložka) anebo které se vykáží zvláštním osvědčením (výletní osvědčení).

Výletní doložka a výletní osvědčení vyhotovují se na úředních formulářích osobám, které sice nemají pasu, za to však úřední průkaz opatřený podobenkou.

O tom, zda je připuštěna pouze výletní doložka nebo pouze výletní osvědčení a zda a za jakých předpokladů v nezávadných případech netřeba podobenky na výletním osvědčení, dohodnou se vyšší správní úřady obou států.

Článek 13.

Udíliti výletní doložku a vydávati výletní osvědčení jsou nadále oprávněny úřady, které

byly dosud pověřeny vydávati příslušná osvědčení.

Článek 14.

Výletní doložky a výletní osvědčení vyhotovené na území jednoho státu oprávnějí majitele k překročení československo-německé hranice na přechodech nebo pohraničních úsecích, které jsou uvedeny v doložce nebo osvědčení, a k pobytu nejdéle třídennímu v okrese druhého státu, vymezeném v článku 2. pro malý pohraniční styk.

Článek 15.

Pokud byl v době před touto vyhláškou na jednotlivých částech československo-německé hranice pasově usnadněn výletní styk, platí pro něj ustanovení článků 11.—14. Jinak není dotčena stávající úprava tohoto styku.

C. Úředníci a zřízení bydlící ve vysílajícím státě.

Článek 16.

Úředníkům a zřízcům obou států činným v pohraničním styku mezi Československou republikou a Německou říší podle toho času platných úmluv v železniční, pasové, poštovní a celní službě, jakož i úředníkům a zřízcům státní lesní správy, správy vodních a zemědělských staveb, veterinárně-policejní a fytopathologické služby jednoho státu povoluje se překročení hranic ve výkonu nebo k výkonu služby a přechodný pobyt v služebním místě na území druhého státu na základě výkazu, vydaného představeným úřadem na úředním formuláři a osvobozují se od pasové povinnosti.

Služebním místem jest území obce, v které se služba konati má, pokud není, vyžaduje-li toho zvláštní potřeba, obvod služebního místa jinak ustanoven úmluvou vyšších správních úřadů obou států.

Článek 17.

Překročuje-li se hranice nikoliv ve výkonu nebo za příčinou výkonu služby, platí všeobecné pasové předpisy.

Totéž platí, opustí-li úředníci a zřízení jednoho státu v služební přestávce služební místo ležící na území druhého státu (článek 16., odst. 2.).

D. Úředníci a zřízení na exponovaných služebních místech.

Článek 18.

Úředníkům a zřízcům jednoho státu, kteří

podle toho času platných úmluv jsou služebně činnými na území druhého státu a tam bydlí, jakož i příslušníkům a služebným osobám, sdílejícím s nimi společnou domácnost, povoluje se překročení hranice ve styku s vlastí a pobyt v pohraničním okrese, jsou-li opatřeni průkazem vydaným na úředních formulářích úřadem úředníku nebo zaměstnanci představeným, při čemž se osvobozují od pasové povinnosti.

Článek 19.

Při cestách, které ve státu pobytu vyjímaje cesty do vlasti konají osoby jmenované v článku 18., předpokládá se po rozumu pasových

předpisů, že opuštěním hraničního okresu se překročuje hranice; pro tyto osoby platí pak všeobecné pasové předpisy.

Článek 20.

Pro úředníky jednoho státu, kteří konají službu na území druhého státu mimo pohraniční okres, jest pohraničním okresem (článek 2.) okres správního úřadu, který je příslušný pro služební místo.

Černý v. r.